

عنوان مقاله:

هویت مکان از دیدگاه نظریه نسبیت و مکانیک کوانتومی، مطلق انگاری نسبی یا نسبی گرایی مطلق

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های عقلی نوین، دوره 3، شماره 6 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

احمد نصیری محلاتی - عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا کهنسال - عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بررسی هویت مکان در فیزیک نظری همواره مورد توجه و مناقشه بوده است. نیوتن بر مبنای مکانیک کلاسیک به مکان مطلق معتقد بود؛ اما لایب نیتس در همان زمان مکان را امری نسبی و ناشی از موقعیت اشیاء نسبت به یکدیگر می دانست. این بحث تا آنجا ادامه یافت که نظریاتی بینابینی نیز شکل گرفت. نظریه نسبیت خاص، دیدگاهی نسبی گرا دارد اما نسبیت عام تا حدودی مطلق انگار جلوه می کند؛ از این رو به نظر می رسد که رویکرد نسبیت به هویت مکان با نوعی دوگانگی همراه است. از سوی دیگر مکانیک کوانتومی نیز با طرح نظریه اربیتال و تعریف فضا بر مبنای احتمال حضور ذرات، نگرشی نسبی گرا دارد؛ لکن آنجا که موقعیت هر ذره را میان دیواره های پتانسیلی ناشی از توابع انرژی محدود می کند، به سمت هویتی مطلق گرا سوق می یابد. بدین ترتیب می توان نگرش کوانتومی نسبت به مکان را نیز درگیر با نوعی دوگانگی قلمداد کرد.

کلمات کلیدی:

هویت مکان، نسبیت، مکانیک کوانتومی، مطلق انگاری، نسبی گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/939941>

